

українському ринку, виконання наведених завдань, буде означати впровадження нових стандартів на ринку праці, що загалом посилить відповідальність роботодавців щодо захисту прав найманих працівників, а також фінансування додаткових витрат. Для державного сектору, з однієї сторони, імплементація буде вимагати більш широкого реформування системи соціального захисту та відповідних додаткових фінансових витрат. З іншої сторони, оптимізація системи соціального захисту та політики держави на ринку праці буде сприяти більшій ефективності витрачання бюджетних коштів та кращій ефективності з точки зору надання відповідних послуг кінцевому споживачеві [3].

Тож інтеграційні процеси між Україною та Європейським Союзом у сфері співробітництва у галузі зайнятості, соціальної політики та рівних можливостей є вкрай необхідним для нашої держави. Така співпраця призведе до впровадження в національному законодавстві права, стандартів та практики Європейського Союзу, також, зросте ефективність на ринку праці України та підвищиться рівень українських компаній на міжнародному ринку.

Література.

1. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: Закон України від 21.03.2014 № 984_011. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011.
2. Близнюк В.В. Соціальна політика України в контексті інтеграції до Європейського Союзу. URL: http://eip.org.ua/docs/EP_02_3_58_uk.pdf.
3. Економічний компонент Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС: професійний аналіз та публічна дискусія URL: http://www.ier.com.ua/ua/Ukraine_EU_project/materials/AA_title_5/employment

НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

*Чичиндаєва Є.Є. здобувач вищої освіти,
chychyndaieva1@gmail.com*

*Науковий керівник: Вавдійчик І.М. к.е.н., доцент
Київський національний торговельно-економічний університет*

Сектор малого та середнього підприємництва є невід'ємною частиною соціально-економічної системи країни, що забезпечує

відносну стабільність ринкових відносин. Активізація та розвиток підприємництва, підвищення ефективності функціонування підприємств малого і середнього бізнесу є основами подолання економічної кризи, оскільки створюють сприятливі умови для оздоровлення та забезпечення конкурентоспроможності національної економіки, позитивних структурних змін, модернізації національного господарства, підвищення якості життя населення через розвиток конкурентного середовища, створення додаткових робочих місць, активну структурну перебудову; розширення споживчого сектору тощо. Саме тому становлення та розвиток підприємництва повинні бути основними стратегічними завданнями державної політики нашої країни [1].

В сучасних умовах вітчизняним підприємствам необхідне активне впровадження заходів, які будуть сприяти підвищенню ефективності їх функціонування. Ефективність є однією з основних категорій економіки, яка безпосередньо пов'язана з досягненням кінцевого результату розвитку підприємства. Лише висока ефективність дає змогу забезпечити конкурентоспроможність підприємства, що в подальшому сприятиме його благополуччю та комерційному успіху. Тому, сьогодні особливої актуальності набуває питання підвищення ефективності діяльності підприємств [2].

Ефект означає «результат». Тобто зміна певного стану певного об'єкта, обумовленого дією зовнішнього або внутрішнього фактора. Таким чином, існує як об'єктивне зміна стану певної системи (об'єкта), так і її оцінка. Ця оцінка може мати кількісний і якісний характер.

Загалом розрізняють дві ефективності: соціальна та економічна.

Соціальна ефективність – це відповідність господарській діяльності основним соціальним потребам і цілям суспільства, інтересам окремої людини. Інтегруючим показником соціальної ефективності є виробництво товарів народного споживання у загальному обсязі виробництва за певний період, переважно за рік.

Економічна ефективність – це досягнення найвищих результатів за найменші витрати живої та уречевленої праці. Економічна ефективність – конкретна форма вияву дії закону економії часу. За капіталістичного способу виробництва узагальнюючим показником економічної ефективності є норма прибутку. Для народних підприємств у розвинених країнах Заходу головною метою є не максимізація прибутку, а максимізація чистого прибутку на одного

зайнятого, що не виключає необхідності використання показника норми прибутку.

Конкретнішими показниками економічної ефективності є продуктивність праці, матеріаловіддача та матеріаломісткість продукції, економічна ефективність капітальних вкладень, нової техніки, енергомісткість продукції та інше.

Ефективність діяльності підприємства – це узагальнене і повне відображення кінцевих результатів використання засобів, предметів праці і робочої сили на підприємстві за певний проміжок часу [2].

Визначення ефективності діяльності підприємства безпосередньо пов'язане з оцінюванням його результатів із урахуванням витрат, що дозволити одержати зазначені результати.

Система показників оцінки економічної ефективності діяльності підприємства включає кілька груп показників:

1) узагальнюючі показники ефективності діяльності (рівень задоволення потреб ринку, виробництво продукції на одиницю витрат ресурсів, витрати на одиницю товарної продукції, прибуток на одиницю загальних витрат, рентабельність виробництва, народногосподарський ефект від використання одиниці продукції);

2) показники ефективності використання праці (трудомісткість одиниці продукції, відносне вивільнення працівників, темпи росту продуктивності праці, частка приросту продукції за рахунок росту продуктивності праці, коефіцієнт ефективності використання робочого часу, економія фонду оплати праці, випуск продукції на 1 грн. фонду оплати праці);

3) Показники ефективності використання основних засобів (фондовіддача основних засобів, фондомісткість продукції, рентабельність основних засобів, фондовіддача активної частини основних засобів);

4) Показники ефективності використання матеріальних ресурсів (матеріаломісткість продукції, матеріаловіддача, коефіцієнт використання найважливіших видів сировини і матеріалів, витрати палива і енергії на 1 грн. чистої продукції, економія матеріальних витрат, коефіцієнт вилучення корисних компонентів із сировини);

5) Показники ефективності використання обігових коштів (коефіцієнт оборотності обігових коштів, тривалість одного обороту нормованих оборотних коштів, відносне вивільнення обігових коштів);

б) Показники якості продукції (економічний ефект від поліпшення якості продукції, частка продукції, яка відповідає кращим світовим і вітчизняним зразкам, тощо) [2].

Оскільки пошук можливих шляхів підвищення ефективності діяльності підприємства є комплексною проблемою, то для її вирішення слід застосовувати комплексний підхід, ретельно досліджуючи всі підрозділи, служби підприємства та ті процеси, які в них відбуваються [2].

Література.

1. Т. Ткаченко, О. Мосьондз. Проблеми розвитку підприємництва в Україні. *Сучасні проблеми економіки .Підприємництво.* 2011. Вип. 6. С. 148–151.

2. Бедринець М.Д. Ефективність діяльності суб'єктів підприємництва в сучасних умовах господарювання. *Бізнес Інформ.* №4. С. 183-190.

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

*Мойса Ю.О., здобувач вищої освіти,
yuliamoisal20@gmail.com*

*Науковий керівник: Вавдійчик І.М. к. е. н., доцент
Київський національний торговельно-економічний університет*

Планування – це процес визначення цілей, які підприємство передбачає досягти за певний період, та способів їхнього досягнення. Мета планування – це кінцевий стан, якого підприємство прагне досягти в певний момент у майбутньому. Плануючи розвиток підприємства, менеджери керуються певними правилами – тобто принципами планування. До них належать такі:

- цільова спрямованість – наявність чітко визначених місії та цілей діяльності;
- системність – охоплення всіх сфер діяльності підприємства, усіх тенденцій, змін і зворотних зв'язків у ньому;
- безперервність – постійне підтримування планової перспективи, своєчасне коригування планів виходячи із одержаних сигналів, щодо зовнішніх і внутрішніх (усередині самого підприємства) змін умов господарювання;
- оптимальність використання ресурсів – максимально повна